

Nr 131.

Av herr **Spetz m. fl.**, om ökat anslag till statliga farledsarbeten.

I statsverkspropositionen har Kungl. Maj:t under sjätte huvudtiteln (s. 52) föreslagit riksdagen att till statliga farledsarbeten för budgetåret 1951/52 anvisa ett reservationsanslag av 100 kronor. Vid 1949 års riksdag väcktes motion om att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om en fortsatt utredning genom väg- och vattenbyggnadsstyrelsen av frågan om inomskärsfarleden i Bohuslän samt att Kungl. Maj:t ville för riksdagen framlägga de förslag, som utredningen kan föranleda.

Statsutskottet tillstyrkte i sitt utlåtande nr 173 motionerna, och riksdagen fattade beslut i enlighet med utskottets utlåtande.

Den 10 juni samma år uppdrog Kungl. Maj:t åt väg- och vattenbyggnadsstyrelsen att verkställa utredningen och framlägga de förslag densamma kunde föranleda. Till 1950 års riksdag motionerades om att riksdagen måtte besluta om ett till 200 000 kronor förhöjt anslag till statliga farledsarbeten för budgetåret 1950/51, detta för att kunna påbörja farledsarbetena i Hamburgsundet, för vilka det enligt motionärens mening förelåg fullständig utredning och arbetsplan.

Statsutskottet avstyrkte emellertid motionen i sitt utlåtande nr 6 under motivering bl. a., att ifrågavarande arbeten av rent tekniska skäl icke kunde påbörjas förrän tidigast våren 1951, men utskottet förutsatte emellertid, att det av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen lämnade utredningsuppdraget fullföljdes i snabbast möjliga takt och att arbetet därmed bedreves på sådant sätt, att statsmakterna i förekommande fall kunde successivt taga ställning till olika aktuella delförslag utan att behöva avvakta utredningsresultatet i dess helhet.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har nu framlagt ett utarbetat delförslag avseende Hamburgsundet och Hornö ränna, vilka arbeten kostnadsberäknats till ca 1,5 miljoner kronor. Styrelsen föreslår, att detta projekt utföres under budgetåret 1951/52 i en omfattning, motsvarande en kostnad av ca 1 miljon kronor, för att slutföras under därpå följande budgetår.

Omkring sekelskiftet upprepades denna farled till ett djup av 4 meter. Den har emellertid under årens lopp igenslammats så att kustfartygen inte längre kunna passera densamma.

Hamburgsund äger ett ganska stort antal fraktfartyg, bestående av motorsegelfartyg, vilka i huvudsak gå i kusttrafik och östersjöfart. Dessa fartyg kunna numera icke angöra hemorten genom Hamburgsundet utan måste ha sin tilläggsplats på västsidan av Hamburgön, i ett vid storm utsatt och oskyddat läge.

En upprensning av här föreslagna farled blir till stort gagn för kusttrafiken, då den bereder denna en rak och skyddad led innanför den vid storm hårt utsatta Hornö.

Värdet av en skyddad inomskärsled utmed bohuslänskusten torde vara allmänt erkänt. Sotenkanalen, vilken öppnades för trafik år 1935, är en av alla sjöfarande uppskattad del av denna inomskärsled. Den av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen nu föreslagna utgör en annan viktig del av densamma. Vid krig eller krigsfara blir en sådan tryggad farled av utomordentligt värde. Att i nuvarande oroliga läge låta utföra detta företag måste därför i hög grad få anses utgöra en beredskapsåtgärd.

Då det här föreslagna arbetet till stor del består av uppmuddringsarbeten och torde kräva relativt ringa arbetskraft, har arbetsmarknadsstyrelsen ingenting att erinra mot arbetets utförande. Vi ha av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen under hand inhämtat, att av styrelsen för inomskärsleden föreslagna arbeten under budgetåret 1951/52 kunna påbörjas för ett anslag av 600 000 kronor.

Med stöd av ovan anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till statliga farledsarbeten för budgetåret 1951/52 anvisa ett reservationsanslag av 600 000 kronor.

Stockholm den 25 januari 1951.

Gunnar Spetz.

Karl H. Andersson.

Erik Arrhén.

Gustaf Karlsson.

Herbert Hermansson.
